[1962 3 ఎస్ సీ ర్ 187]

కృష్ణ చందర్ నాయర్ వర్సెస్ చైర్మన్, సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్ తదితరులు

(సిన్హా, భువనేశ్వర్ పి.(సిజె) దాస్, ఎస్.కె.సర్కార్, ఎ.కె.గుప్తా, కె.సి.దాస్ అయ్యంగార్, ఎస్.రాజగోపాల)

రాష్ట్ర ఉపాధి-అటువంటి ఉద్యోగులపై ఏకపక్షంగా నిషేధం విధించడం-ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘిస్తే-భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 16(1).

ఒక వ్యక్తి ప్రభుత్వ సర్వీసులోకి ప్రవేశించకుండా ఏకపక్షంగా నిషేధం విధించడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 16(1) కల్పించిన సమానత్వ హక్కును ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది.
ఆ అధికరణం రాష్ట్ర ఉపాధి కోసం దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కును మాత్రమే కాకుండా, ఆ దరఖాస్తు చేసినప్పుడు దాని యొక్క అర్హతలను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది.
పర్యవసానంగా, అటువంటి తక్షణ సందర్భంలో. వాస్తవానికి నిషేధం విధించారు. అయితే, నిషేధాన్ని విధించే అథారిటీ తరఫున ఈ పిటిషన్ కు సమాధానంగా దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ దాని స్వభావాన్ని సూచించడంలో విఫలమైంది మరియు పిటిషనర్ దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కును కోల్పోలేదని మరియు నిషేధం విధించడానికి వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించడానికి పిటిషనర్ కు ఎటువంటి అవకాశం ఇవ్వలేదని పునరుద్ఘాటించింది, ఇది అతని దరఖాస్తును మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా నిరోధించింది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 16(1) ప్రకారం పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కును స్పష్టంగా ఉల్లంఘించారని పేర్కొంది. అఫిడవిట్లలో ఖచ్చితమైన, సంక్షిప్త, స్పష్టమైన ప్రకటనల ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పాలి.

ఒరిజినల్ అధికార పరిది: 1957 నాటి పిటిషన్ నెంబరు 107.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం ఫండమెంటల్ అమలు కోసం పిటిషన్. హక్కులు..

పిటిషనర్ తరఫున డి.డి.చౌలావాదనలు వినిపించారు.

సి.కె.దఫ్తారీ, భారత సొలిసిటర్ జనరల్.

హెచ్.జె.ఉమ్రిగర్, టి.ఎం.సేన్, ప్రతివాదులతరుపున వాదనలు వినిపించారు.

1961 ఆగస్టు 23.

ఈ తీర్పును ***సి.జె.సిన్హా*** వెలువరించారు.

రాజ్యాంగంలోని 32వ అధికరణం కింద దాఖలైన ఈ పిటిషన్ లో మాండమస్ రిట్ లేదా మరేదైనా తగిన రిట్ లేదా ప్రతివాదులను తొలగించాలని ఆదేశించాలని కోరింది. ప్రభుత్వ సర్వీసులోకి రావడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ పిటిషనర్.. పిటిషన్ పై ప్రతివాదులు ఇలా ఉన్నారు.

188

1. చైర్మన్, సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్, మినిస్ట్రీ ఆఫ్ ఫుడ్ అండ్ అగ్రికల్చర్, ఇండియా గవర్నమెంట్, న్యూఢిల్లీ.
2. సెక్రటరీ, ఫుడ్ అండ్ అగ్రికల్చర్ మినిస్ట్రీ, న్యూఢిల్లీ.
3. సెక్రటరీ, హోం మంత్రిత్వ శాఖ, భారత ప్రభుత్వం, న్యూఢిల్లీ.

ఈ కింది ఆరోపణల ఆధారంగా ఈ పిటిషన్ దాఖలైంది. పిటిషనర్ శిక్షణ పొందిన మెషిన్ మ్యాన్. 1948లో సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్ లో మెషిన్ మ్యాన్ గా పనిచేశాడు. 1954 సెప్టెంబరు 16న జారీ చేసిన నోటీసు ద్వారా ఆయన సేవలను రద్దు చేసే వరకు ప్రభుత్వ సర్వీసులో కొనసాగి, ఆ సేవలో తనకంటూ మంచి గుర్తింపు తెచ్చుకున్నారు. ఆయన సేవలను రద్దు చేస్తూ జారీ చేసిన ఆఫీస్ ఆర్డర్ నెంబరు 375 పిటిషన్ కు అనుబంధం 'ఎ'లో ఉంది మరియు ఈ విధంగా ఉంది

> "శ్రీ కె.సి.నాయర్ మరియు డాక్టర్ తారా చంద్ ఎం/మ్యాన్ ఈ సంస్థలో అతని సేవలు ఇకపై అవసరం లేదని తెలియజేయబడింది. ఈ నోటీసు ఇచ్చిన తేదీ నుంచి తక్షణమే ఆయన సేవలను రద్దు చేయనున్నారు. సెంట్రల్ సివిల్ సర్వీస్ (టెంపరరీ సర్వీస్) రూల్స్ లోని రూల్ 5 ప్రకారం తనకు రావాల్సిన నోటీసుకు బదులుగా, శ్రీ

కె.సి.నాయర్ కు ఆ కాలానికి వేతనం మరియు అలవెన్సులు ఇవ్వబడతాయి. అయితే అలవెన్సుల చెల్లింపు ఏ షరతులకు లోబడి ఉంటుందో ఆ అలవెన్సులు ఇతరత్రా ఆమోదయోగ్యంగా ఉంటాయి."

తన సర్వీసులను రద్దు చేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులపై పిటిషనర్ అప్పీల్ చేయగా, ఆయన అప్పీల్ తిరస్కరణకు గురైంది. డిసెంబర్ 6, 1954న (అనుబంధం 'బి'). ఆ తర్వాత పిటిషనర్ దరఖాస్తు చేసుకుని పి, సర్టిఫికేట్-ఈ క్రింది నిబంధనల్లో పొందారు (అనుబంధం 18)

"శ్రీ క్రిషన్ నాయర్ ఈ సంస్థలో 13-5-1948 నుండి 21-9-1954 వరకు రూ.125-6-185 స్కేల్ లో మెషిన్ మ్యాన్ గా సేవలందించారని సర్టిఫై చేశాను. సెంట్రల్ సివిల్ సర్వీసెస్ (టెంపరరీ సర్వీస్) రూల్స్ 1949లోని రూల్ 5 ప్రకారం ఆయన సేవలను రద్దు చేశారు."

ధ్రువీకరణ పత్రం అందుకున్న తర్వాత పిటిషనర్ ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నియామకం కోసం పలు మార్లు దరఖాస్తు చేసుకున్నా ఫలితం లేకుండా పోయింది. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ను ప్రభుత్వ సర్వీసులోకి తీసుకోవడాన్ని ప్రతివాదులు నిషేధించారని పిటిషనర్ ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. ఆరోపించబడిన నిషేధం ఈ క్రింది మెమోరాండంలో ఉంది (అనుబంధం 'డి');

"సెప్టెంబర్ 9, 1955, సెప్టెంబర్ 21, 1955 తేదీల్లో ఆయన చేసిన విజ్ఞప్తులను ప్రస్తావిస్తూ, ప్రస్తుతానికి తన ఉద్యోగంపై నిషేధాన్ని ఎత్తివేయ లేకపోయినందుకు భారత ప్రభుత్వం పశ్చాత్తాపం వ్యక్తం చేస్తోందని మాజీ మాక్ కె.సి.నాయర్ కు తెలియజేయాలని ఆదేశించారు."

ఈ నిషేధమే ప్రభుత్వ 6 ఉపాధి పేజీ 3 విషయంలో తన పట్ల వివక్ష చూపిందని పిటిషనర్ వాదించారు. పిటిషనర్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం పంజాబ్ రాష్ట్రం కోసం హైకోర్టు ఢిల్లీ సర్క్యూట్ బెంచ్ ను ఆశ్రయించాడు, అయితే అతని పిటిషన్ ను ఆ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్ 1956

సెప్టెంబర్ 12 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా కొట్టివేసింది, ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి అవసరమైన ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేయాలనే అభ్యర్థనను కూడా ఏప్రిల్ 26 న బెంచ్ తోసిపుచ్చింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం 1957 ఆగస్టు 20న ఈ కోర్టును ఆశ్రయించారు.

ఈ పిటిషన్ కు సమాధానం న్యూఢిల్లీలోని భారత ప్రభుత్వ ఆహార, వ్యవసాయ మంత్రిత్వ శాఖకు చెందిన సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్ యాక్టింగ్ చైర్మన్ శ్రీ జి.పి.దాస్ అనే వ్యక్తి సమర్పించిన అఫిడవిట్ లో ఉంది. ఈ డాక్యుమెంట్ 23 పేరాలుగా ఉంటుంది మరియు పైన పేర్కొన్న ప్రతివాదుల తరఫున అఫిడవిట్ రూపంలో సమాధానాన్ని రూపొందించడానికి బాధ్యులైన ఎవరినైనా క్లుప్తంగా లేదా ఖచ్చితత్వంతో నిందించలేము.

190

ఇది పునరావృతాలతో నిండి ఉంది, కానీ, ప్రస్తుతం కనిపిస్తున్నట్లుగా, పైన ఉదహరించిన అనుబంధం డి ఆధారంగా పిటిషనర్ తరఫున లేవనెత్తిన ప్రధాన వాదనకు నేను సమాధానం ఇవ్వలేదు. పిటిషన్ "పూర్తిగా తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడింది మరియు చట్టంలో ఆమోదయోగ్యం కాదు" అనే సాధారణ వాదనతో పాటు, ప్రతివాదుల తరఫున పైన పేర్కొన్న అఫిడవిట్లో సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్ భారత ప్రభుత్వ వ్యవసాయ మంత్రిత్వ శాఖ ఆధ్వర్యంలోని తాత్కాలిక సంస్థ అని పేర్కొంది. పిటిషనర్ ను పూర్తిగా తాత్కాలిక హస్తంగా నియమించారని; నోటీసుకు బదులుగా ఒక నెల నోటీసు లేదా ఒక నెల వేతనం ఇవ్వడం ద్వారా మరియు ఎటువంటి కారణాలను పేర్కొనకుండా అతని సేవలను ఏ సమయంలోనైనా తొలగించడానికి బాధ్యత వహిస్తారు. సెంట్రల్ సివిల్ సర్వీసెస్ (టెంపరరీ సర్వీస్) రూల్స్ 1949లోని 5వ నిబంధన ప్రకారమే పిటిషనర్ సేవలను రద్దు చేశామని పదేపదే చెబుతున్నారు. పైన పేర్కొన్న అనుబంధం 'డి'లో ఉన్న మెమోరాండంను ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావిస్తూ, 6 మరియు 7 పేరాలలో ఉన్న పిటిషనర్ యొక్క ప్రధాన ఫిర్యాదును ప్రస్తావిస్తూ, సమాధానం ఈ విధంగా ఉంది:

> “పిటిషన్ లోని 6, 7 పేరాలను ప్రస్తావిస్తూ పిటిషనర్ ను ప్రభుత్వ సర్వీసులోకి తీసుకోవడాన్ని ప్రతివాదులు నిషేధించారని నేను అంగీకరించడం లేదు. పిటిషనర్ ఏ

సర్వీసుకు దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కును కోల్పోలేదని, పిటిషనర్ కు నియామక హక్కు లేదని నేను చెబుతున్నాను. ప్రభుత్వ సర్వీసుకు అయితే పిటిషనర్ దేనికైనా దరఖాస్తు చేసుకోవడానికి అర్హులని సమర్పించబడింది. ప్రభుత్వ సేవ మరియు అటువంటి దరఖాస్తు దాని అర్హతలను బట్టి పరిగణనలోకి తీసుకోబడుతుంది."

ఆ తర్వాత 12వ పేరాలో తన సర్వీసు తాత్కాలిక స్వభావాన్ని, దాని రద్దును ప్రస్తావించారు. పైన పేర్కొన్న నియమం ప్రకారం, ఈ క్రిందివి:

191

"పిటిషనర్ ఆరోపించిన నిషేధానికి సంబంధించి, ఇది కేవలం భవిష్యత్తు మార్గదర్శకత్వం కోసం ఒక శాఖాపరమైన సూచన మాత్రమేనని, ఇది పిటిషనర్ ప్రభుత్వ పరిధిలోని ఏదైనా పోస్టుకు దరఖాస్తు చేయకుండా ఏ విధంగానూ నిరోధించలేదని, పిటిషనర్ తన పిటిషన్లో ఆరోపించినట్లుగా ప్రభుత్వం కింద ఏదైనా పోస్టుకు దరఖాస్తు చేయకుండా నిరోధించబడదని పేర్కొంది. పిటిషనర్ సెంట్రల్ సివిల్ సర్వీసెస్ (టెంపరరీ సర్వీస్) రూల్స్, 1949లోని రూల్ 5 ప్రకారం పరిపాలించబడుతున్నందున, 6 యొక్క పేజీ 4 లో ఏదైనా షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేసే ప్రశ్నే తలెత్తదు. నిషేధానికి సంబంధించినంత వరకు పిటిషనర్ తన పునఃసమీక్షను సెంట్రల్ ట్రాక్టర్ ఆర్గనైజేషన్ చైర్మన్ కు సమర్పించిన తర్వాత, పిటిషనర్, పిటిషనర్ యొక్క అన్ని పరిస్థితులను, పూర్వాపరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ప్రభుత్వం ఆయనను తిరిగి చేర్చడం వాంఛనీయం కాదని నిర్ధారణకు వచ్చిందని పేర్కొంది."

అఫిడవిట్ ను రూపొందించిన నిర్లక్ష్యపూరిత, బాధ్యతారాహిత్యం ఏమిటో అఫిడవిట్ లోని 13వ పేరాలో ఈ క్రింది వాక్యం ద్వారా మరింత స్పష్టమవుతుంది:

"1957 ఏప్రిల్ 26న పంజాబ్ హైకోర్టు సర్క్యూట్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం ముందు ప్రత్యేక సెలవు కోసం ఆయన పెట్టుకున్న దరఖాస్తును కొట్టివేసిన తర్వాత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానాన్ని

ఆశ్రయించే అర్హత పిటిషనర్ కు లేదని పిటిషన్ లోని 11వ పేరాను ప్రస్తావిస్తూ, ఈ స్పెషల్ లీవ్ పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ ఈ గౌరవ న్యాయస్థానం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను ప్రస్తావిస్తూ, 1957 ఏప్రిల్ 26వ తేదీ పార్టీల మధ్య అంతిమమైనది మరియు ప్రస్తుత దరఖాస్తులకు వ్యతిరేకంగా దీనిని రెస్జ్యుడీషియల్ గా పరిగణించాలి."

192

ఇది 23వ పేరాలో ఈ క్రింది విధంగా పునరుద్ఘాటించబడింది:

LM15

"ఈ పిటిషన్ లోని 10, 11 అంశాలను ప్రస్తావిస్తూ పిటిషనర్ కోరిన విధంగా ఈ సుప్రీంకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేసే ప్రాథమిక హక్కు లేదని నేను చెబుతున్నాను. పిటిషనర్ ఇప్పటికే తన పరిష్కారాలన్నీ అయిపోయాడని, ప్రత్యేక సెలవు కోసం ఆయన పెట్టుకున్న దరఖాస్తును తోసిపుచ్చడానికి ఈ గౌరవనీయ న్యాయస్థానం కూడా సంతోషించిందని, అందువల్ల ప్రస్తుత దరఖాస్తు పూర్తిగా తప్పుగా ఉందని, ఖర్చులతో కొట్టివేయాలని కోరారు."

1957 ఏప్రిల్ 26న పంజాబ్ హైకోర్టు, సర్క్యూట్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి అప్పీలు చేసుకోవడానికి ప్రత్యేక సెలవు కోసం చేసిన దరఖాస్తును ఈ కోర్టు పరిష్కరించి, దానిని కొట్టివేసిందన్న భావనను తెలియజేయడానికి పైన ఉదహరించిన అంశాలు ఉద్దేశించబడ్డాయని స్పష్టమవుతోంది. వాస్తవానికి, ఈ న్యాయస్థానంలో అటువంటి స్పెషల్ లీవ్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడలేదు, కాబట్టి, వాస్తవానికి, ఆ వాదనకు ఎటువంటి ఆధారం లేదు. ఇంతకీ ఏం జరిగిందంటే ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేసుకోవడానికి అనువైన కేసు అని ధృవీకరించడానికి తరలించినప్పుడు అవసరమైన సర్టిఫికేట్ ఇవ్వడానికి హైకోర్టు నిరాకరించింది. అందువల్ల అఫిడవిట్ రూపొందించడానికి బాధ్యులైన వ్యక్తి నిర్లక్ష్యంగా లేదా అజ్ఞానిగా ఉన్నట్లు స్పష్టమవుతోంది. అటువంటి నిరాసక్తతను అంత తేలిగ్గా దాటేయలేం. ఈ కోర్టులో ఉపయోగించాల్సిన అఫిడవిట్లు గీయాల్సిన బాధ్యత, బాధ్యతను నిర్వర్తించే వారు జాగ్రత్తగా

ఉండాలని, వాస్తవానికి అలాంటి ప్రకటనలకు ఆధారం లేనప్పుడు ప్రకటనలు చేయరాదని, వాటిని పునఃసమీక్షించరాదని సూచించారు.

ఇప్పటికే సూచించినట్లుగా పిటిషనర్ కేసుకు సమాధానంగా అఫిడవిట్ ను అనవసరంగా వక్రీకరించారు. కానీ అది ఆ బలహీనతతో మాత్రమే బాధపడదు; ఇది తప్పుదోవపట్టించేది మరియు మోసపూరితమైనది కూడా. పైన ఉదహరించిన అనుబంధం ఐడిలో ఉన్న 'నిషేధం' గురించి పిటిషనర్ సూటిగా దృష్టి సారించినప్పటికీ, వాస్తవానికి, ప్రతివాదులపై అతని ప్రధాన ఫిర్యాదు అదే,

193

పిటిషన్ కు సమాధానంగా ఉన్న అఫిడవిట్ లో అనుబంధం గురించి ప్రస్తావించలేదు. 'డి' మరియు దానిని విస్మరించి, పిటిషనర్ ను ప్రభుత్వ సేవలోకి తీసుకోవడాన్ని ప్రతివాదులు నిషేధించారని అంగీకరించకూడదు. వాస్తవానికి పిటిషనర్ ప్రభుత్వ పరిధిలోని ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కును కోల్పోలేదని, నిషేధం ఉన్నంత కాలం పిటిషనర్ ప్రభుత్వ కింద ఉద్యోగం కోసం చేసే ఏ దరఖాస్తునైనా విస్మరించక తప్పదని ప్రతివాదుల సమాధానం. ప్రభుత్వం కింద పిటిషనర్ ఉద్యోగంపై ఎలాంటి నిషేధం లేదని ప్రతివాదుల తరఫున ఖండించినప్పటికీ, వాస్తవం ఏమిటంటే, పిటిషనర్ ప్రభుత్వం కింద ఉద్యోగం చేసే విషయంలో నిషేధానికి గురయ్యాడు మరియు నిషేధం కొనసాగినంత కాలం, అతను ఏ ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసుకునే ఏ ప్రభుత్వ శాఖ కూడా అతన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోదు. మరియు దానికి అతను అర్హత కలిగి ఉన్నట్లు కనుగొనవచ్చు. ప్రతివాదుల తరఫున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో నిషేధం స్వభావాన్ని, అందువల్ల సమర్థనను స్పష్టంగా సూచించి ఉంటే, పిటిషనర్ తనపై వ్యవహరించిన తీరుపై ఫిర్యాదు చేయడానికి గణనీయమైన కారణాలు ఉన్నాయా లేదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించడంలో కోర్టు మెరుగైన స్థితిలో ఉండేది. ఒకసారి ప్రభుత్వం కింద ఉద్యోగం చేసిన వ్యక్తి, అతని పూర్వాపరాల కారణంగా అతని సేవలను తొలగించిన వ్యక్తి, దారి లేదా నిలబడకపోవచ్చు'; అటువంటి నిషేధానికి గురికాని ఇతర అభ్యర్థులతో సమానంగా, ప్రభుత్వం విధించిన నిషేధానికి సహేతుకమైన ఆధారం ఉండాలి మరియు ఉద్యోగం లేదా కార్యాలయంలో నియామకం కోసం

అతని అర్హతతో కొంత సంబంధం కలిగి ఉండాలి. కానీ ప్రభుత్వం కింద ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తిని నియమించడంపై ఏకపక్షంగా నిషేధం విధించడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 16(1) ప్రకారం హామీ ఇవ్వబడిన సమాన ఉపాధి హక్కును నిరాకరించడమే అవుతుంది. తక్షణ కేసులో, ప్రతివాదుల తరఫున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ నిషేధం యొక్క స్వభావాన్ని సూచించదు, మరియు నిషేధం యొక్క స్వభావం ఏమైనప్పటికీ,

194

పిటిషనర్ పై తీసుకోదలచిన చర్యకు వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించే అవకాశం కల్పిస్తూ ఆయనపై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకున్నట్లు కనిపించడం లేదు. అందువల్ల, నిషేధానికి కారణం, దాని స్వభావం ఏదైనప్పటికీ, అతను ప్రభుత్వ క్రింద ఉద్యోగం లేదా నియామకానికి తగినవాడు అనే ప్రశ్నకు న్యాయమైన సంబంధం ఉందని మేము చెప్పలేం.

అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 16(1)లో పొందుపరిచిన ఉద్యోగ, ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో సమాన అవకాశాలు పొందే రాజ్యాంగ హక్కును పిటిషనర్ కోల్పోయారని స్పష్టమవుతోంది. నిషేధం కొనసాగినంత కాలం.. రాష్ట్ర పరిధిలో ఉపాధి కోసం పిటిషనర్ చేసే ఏ దరఖాస్తుపైనా వేస్ట్ పేపర్ గా పరిగణిస్తారు. రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన ప్రాథమిక హక్కు ప్రభుత్వం కింద ఒక పోస్టుకు దరఖాస్తు చేసుకోవడమే కాదు, దరఖాస్తు చేసుకున్న పోస్టుకు మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకునే హక్కు. వాస్తవానికి దరఖాస్తు చేసుకున్న పోస్టుకు నియమితులయ్యే హక్కు వర్తించదు. తనను మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ 'నిషేధం' విధించారు. ఇది అతనికి హామీ ఇవ్వబడిన హక్కును హరించే నిషేధం. పిటిషనర్ పట్ల నిష్పాక్షికంగా వ్యవహరించలేదని స్పష్టమవుతోంది.

అందువల్ల దరఖాస్తును అనుమతించి, పిటిషనర్ పై నిషేధాన్ని ఎత్తివేయాలని ప్రతివాదులకు ఆదేశాలు జారీ చేశారు. పిటిషనర్ తన ఖర్చులకు అర్హుడు.

పిటిషన్ కు అనుమతి..

195